

мата му ~~ми~~, ако не е имало печатана програма, съ думи зети от самото издание се опрѣдѣляватъ цѣлитѣ и направленията му. Втория томъ ще съдържа общий прѣгледъ на нашия периодически печатъ.

Ще ни възразятъ, може би, че излишно е било да увеличаваме обемътъ на своя трудъ съ програмитѣ на изданията, а тъй сѣщо и съ биографическитѣ бѣлѣжки за тѣхнитѣ редактори. По моето мнѣние програмата най-вѣрно характеризира всѣко едно списание, всѣки единъ вѣстникъ. При отсъствието на повече нѣщо, (а нашитѣ вѣстници и списания не сѣ били събирани отъ никого до сега, нито пакъ по настоящемъ се е заинтересувалъ нѣкой за това, което най-добрѣ могатъ да направятъ нашитѣ библиотеки, ако не е късно вече) отъ програмитѣ ще може да се види, какъ е разбирала пишущата частъ у насъ своето положение *като ръководителка на общественното мнѣние*, какви цѣли си е задавала и отъ какви идеи си е въодушевлявала. А това, споредъ мене, е най-важното, най-необходимото за тогова, който се интересува съ развитието на нашата периодическа преса. Що се отнася до биографическитѣ бѣлѣжки на редакторитѣ ще кажъ това, че ако вземемъ въ съображение само обстоятелството, че тѣ сѣ били единственитѣ почти дѣйци по народното свѣстяване прѣди освобождението и почти единственитѣ работници слѣдъ освобождението, краткитѣ биографически бѣлѣжки ще бѣдѣтъ, ако не повече, интересни поне въ една книжка, каквато е настоящата. Ще прибавя, че азъ се старахъ въ изложението на биографическитѣ бѣлѣжки да бѣдѣ строго обективенъ, вѣренъ и въ всичко безпристрастенъ. Ако се намѣри нейдѣ отстъпление отъ това правило, увѣрявамъ, че нарочно не съмъ го направилъ. Моята цѣль е била истината, която съмъ търсилъ на всѣкадѣ, а фактитѣ съмъ провѣрявалъ не веднѣжъ.

Ю. Ивановъ.